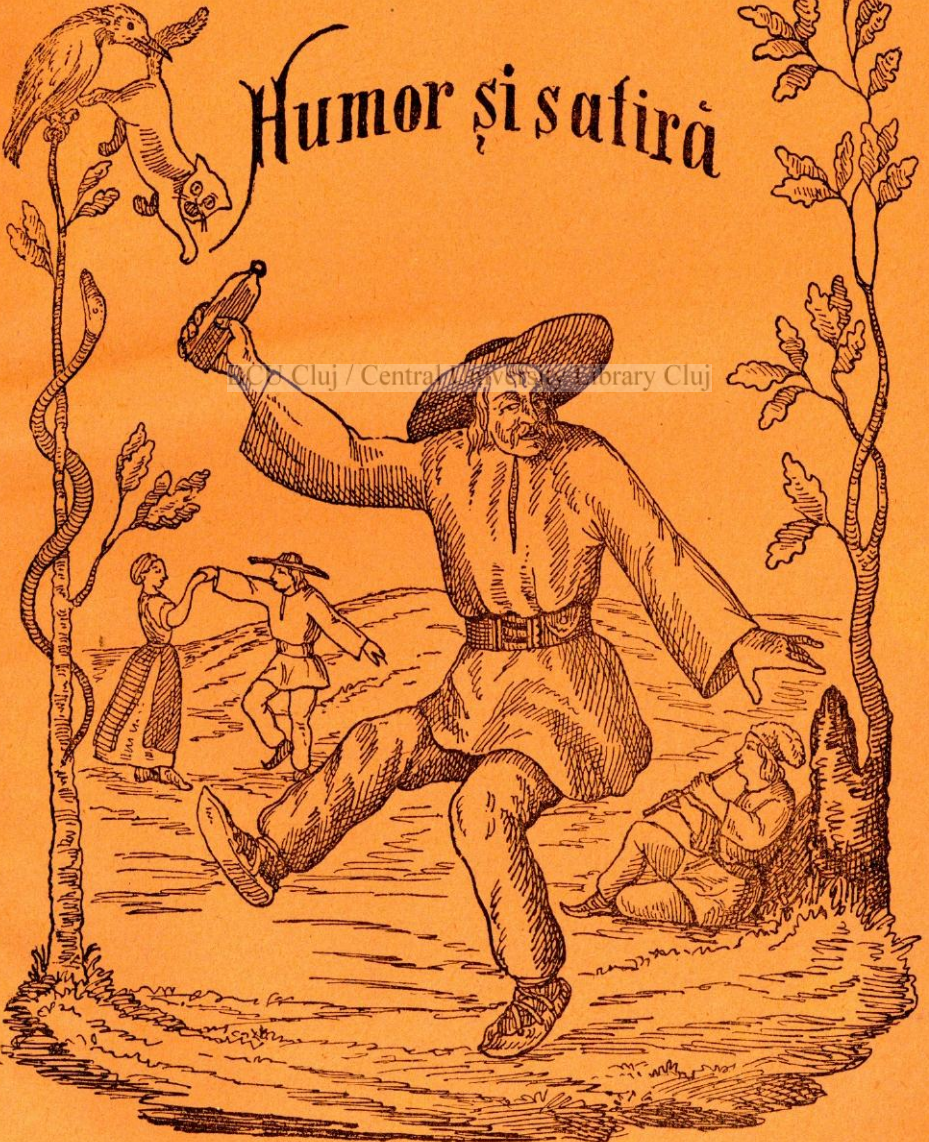

licul

Humor și satiră

Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Toastul Calicului la banchetul adunării generale a asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român dela Gherla.

Domnilor și Dómnelor!

Códa veacului! Venim la Gherla, plătim pentru banchet 3 fl., mâncăm și bem bine, ear' când se toastăm, ni se trage atențiunea, că-n dosul biletului pentru banchet stă scris: „Toastele sânt întredise“!

Asta-i códa veacului Domnilor și Dómnelor! Eu așa ceva neci în Gherla n'ași fi ținut posibil!

Cu tóte estea eu, chiar și-n códa asta a veacului, véd progres pentru noi Români.

Noi Români sântem un curios popor. Până când la tóte popórale, pe care eu le cunosc, cuvântul „codă“ însemnează „regres“, la noi Români însemnează „progres.“ Asta o dovedește chiar și vechiul nostru proverb, care sună: „Mintea Romanului e la urmă sau la códă,“

și nime nu'mi va contradice, dacă eu afirm, că unde-i minte acolo e și progres.

Așa am putea dice, că Românul, cu mintea lui cea din urmă sau din códă, progresează ca racul. Asta nu fără motiv Domnilor și Dómnelor, pentru-că nu e adevărat ce lumea a susținut și susține ađi, că racul merge înapoi. Racul merge înainte, numai merge cu códă înainte. Racul nu pórtă neci o vină, dacă provedința i-a pus acolo códă unde alte ființe au capul.

Cuvântul „códă” Domnilor și Dómnelor exprimă la noi Românii nunumai progres, dar' superlativul, cuintesința progresului. Unde întorci ochii în viața noastră publică, dai de códă, dar' totodată de progres. Cuvântul „códă” la noi Românii în tóte variațiunile limbistice: Códă, codiță, codăriște, codar, însemnează progres — am se ve dovedesc.

Noi Românii, în politică sūntem pasiviști și activiști. Pasiviștii șed pe códă, și ședēnd pe códă năzuesc realizarea drepturilor noastre politice, sau înaintarea noastră politică. Activiștii, în speranța progresului nostru național-politic, șuvăe din códă.

În literatură avem d'a mulțami tot progresul nostru codiței. Îndată ce Titu Maiorescu a întrodus codița-n ortografie, am făcut pași gigantici în unitatea ortografică. Mai remâne acum numai ca Năsăudenilor se le succedă a băga codița și-n Blaj — apoi se veđi progres.

În biserică codița-i dátătoare ađi de măsură, prin codiță se condiționează viitoriul bisericilor noastre.

În biserica gr. or. Galacteon Șagău a întrodus codița și-a câștigat 4000 fl. din mila împărătească pentru biserică. Și acest mare diplomat ortodox leagă tot viitoriul bisericii gr. or. de codiță: El sperează nunumai că

va câştigă încă 20,000 fl. pentru biserică, dar' va mântui chiar constituţiunea bisericii prin codiţă.

Biserica gr. cat. ce e drept, nu se bucură încă de binecuvântarea codiţei lui Galacteon Şagău, eu am însă tótă speranţa, că celibilor gr. cat. le va succede a afla o kódă, prin care vor lega Blajul pentru vecie de Roma, şi atunci se veđi progres!

În modă facem prin kódă progres. Cine cercetează balurile nóstre se póte convinge, că damele nóstre, cu cât au códe mai lungi la haine, cu atâta se cred mai superio-re-n cultură — şi credinţa mântuieşte pe om, cu kódă cu tot.

Codărîrştea, vine dela kódă şi însemnează progres. Ştim cu toţii Domnilor şi Dómnelor, ce putere progresivă zace-n codărişte: Românul, când 'şi perde biciul, mână boii cu codăriştea, şi merge înainte.

În fine, cuvântul „Codar“ tot progres însemnează. Avem o grămadă de Români, pe care-i chiamă Codar, ş'aceştea, dacă vreu se progresceze, n'au d'a face alta, decât a-'şi schimba numele în: „Farkos.“

Vedeţi deci Domnilor şi Dómnelor, că cuvântul kódă, la noi Români, în tóte variaţiunile sale etimologice, însemnează progres. Prin urmare şi întredicerea toastelor la acest banchet, kódă veacului fiind, tot progres însemnează, pentru-că, dacă mintea românului e la urmă sau la kódă, în mai mare măsură trebuie se fie la kódă veacului, şi precum am đis, unde-i minte acolo-i şi progres. Eu deci 'mi ridic păharul meu pentru progresul Românilor!

Ochelarii mei.

M'a pus naiba și pre mine
De mi-am luat ochelari,
Creșind că o se-mi stè bine
Ca la boerii cei mari,
Dar, ȕic, ȕeu, m'am păcãlit
Cã tot nu m'am boerit.

Mai de mult cu ai mei ochi mari
Vedeam tot ómeni cinstiți
Dar astãđi, prin ochelari,
Ved mulți hoți și prèpãdiți
Cari furã timp ori averi
Și-nșelã pe cei muieri.

Când vedeam un popã mare
Pân nu portam ochelari
A jura eram in stare
Cã-i cu calitãți prea rari
Astãđi? — hoții ochelari
Imi impun idei contrari!

De mergeam la judecatã
Cu ochii ne inarmați
Vedeam platã și resplatã
La cei in drept atacați,
Èr de când port ochelari
Ved și-n birouri tãlhari.

Odatã, e mult de atuncea
Nu vedeai o damicea
Forfoiatã ca acuma

Și tot pețitori avea
Ađi? gãtate, costumate,
Cãrunțesc nemãritate!

Uite! Gospodi pomilui!
Ce n'aș fi creșut nici când,
Nevasta cumetrului

Cu coconașii glumind
Èr cumetrul, bruma-l batã,
Ȕice cã-i... damificatã.

Prin ochelari, mai ved fețe
Nãtãngite-n bêtrãnețe,
Ved și fete tinerele
Schimosite de greșele,
Ved și fuduli proletari
Prin procleții ochelari.

Tot prin ei ved advocați
Ce erau Romãni curați
Pãnã nu se insura
Cu dame de-a lui Tisza
Èr de atunci? — Vè spun curat
S'au cam metamorfosat!

Nu voiũ a vè duce-n Deej
Pentru de a vè da prilej
Sè vedeți Romãni plouați
Prin mueri preã fermecați
C'atunci ați vedè... dar tac
Cã exemplele nu plac.

Nici voiü a vë duce 'n Cluj
 Maramurëş ori Lăpuş,
 Belgarad, Blaj ori alt loc
 Ca së veđi un dobitoc
 Care-ți jóră că-i Român
 Și së vëră 'n neam strein.

Oh, prin ochelari veđi multe,
 Lucrurî mari de necređut
 Veđi atarî vite cornute
 Cum făr ei n'ai fi vëđut:
 Veđi profesori cari cutéză
 Cu bastonu aș face vëđă.

Colo . . . unu, cum îl chiamă?
 Miam uitat, dar sciu curat
 Că precât pusem de semă
 P'un student a maltratat,
 Și totuși pentru a lui faptă
 Së urcă din tréptă 'n tréptă.

Nu voiu së đic că-i din Blaj
 Cel profesor cu coraj
 Ci șciu limpede curat
 Că el a fost promovat
 Sus in sus, trepte o miie
 Togma ca o ciocârlie.

Oh, prin scumpii ochelari
 Poți vedea lucrurî prea rari,
 Lucrurî mari și momentóse:
 Mămăligă fără óse,
 Juriști fără de cilindre
 Și celibuși fără mândre.

Mai veđi: nebuni și nebune
 Câți dorești in asta lume
 Cariü cred și jur pe cruce
 Că tot e aur ce luce
 Și că capu-ncilindrat
 E cel mai chivilisat.

Sciți colo, colo departe
 La Gherla picior de raiü,
 Unde pentru direptate
 Multe suflete đic vai,
 M'am dus, dus cu ochelari
 Së vëd lucrurî de celi mari.

Și vëđui, sëracă lume!
 Vëđui lucrurî minunate,
 Vëđui l' Asociațiune
 Ómeni veniți de departe
 Dar nu vëđui pe Șerban
 Cinstind nația c'un ban

Nici vëđui pe Gulovicî
 Ori cât mẽ nholbaiü pe aici,
 Nici vlădică nu vëđui
 Că-i vremea egyletului,
 Dar vëđui pe câți au fost
 Și vi-i pot spune de a rost;

Vëđui mulți preoți din jur,
 Câte gauri îs p'un ciur,
 Și vëđui și preutese,
 Celibuși cu jupănese
 Și canonici ocupați,
 Vëđui și armeni spălați.

Văđui și un public mare,	Vai! prin ochilari vėd multe .
Dar nu prea 'mbia pãrale	Lucruri mari și neplãcute
Fãrã totuși, hai de dè	Pentru cari aș dă chiar sute
Ce a mai fi, vom mai vedè	Se-mi fie necunoscute
Că prin hoții ochelari	Dar tiranii ochelari
Veđi multe lucruri și mari.	Mi le 'nfațoseză mari!
Éta colo se ivesce	Vėd cum ai noștrii profesori
Cu cilindru-acoperit	Au fost la espozițiune
Un coconaș ce grãesce	Dar — se nu facă eresuri —
In trun limbagiu unğurit;	Nu vin l' asociațiune,
El e doctor in stihóvne,	Căci aci nu se vorbesce
Face frumos la cocóne.	In limbile dela Pesce.

Oh, și cum aș arunca
 Ochelarii-n șapte draci
 Dórj fãrã ei n'aș vedè
 Atâța strigoi și fracii,
 Dar nu-i pot, căci ochelari
 Pórtă toti ómenii mari.

Calicul ochielãrat.

Nemzet, 8-lea Julius 1885.

Tisztelt kálíkné-asszonyoság Kokon Gure dulcs myno drág!

Motto: Jo vom hel mai intzelépt:
 Szte sztrimb nu voróví drépt
 Gergutz.

Szusz lá magyar nyám hirlik	Si jó pusz szusz lá myno gind,
Ké kegyed barbát Kálík	Káre máré domne, mint
Fácse politike buny	Bolond Miska felesége,
Si publike la rumuny	Dáké vre joszivüsege,

Szé fácese si noi olalté
 Ku kegyed á mnyo fertate
 Pólitike gye Gergutz
 Ke jél a noszté dregutz
 Si jeszte máre vetzát
 Kit kál gye hel uretyát;
 La noi sze zicse öszvér:
 Magyar rá lett olá vér,
 Nume hel bun rumunyeszk
 „Kukuvejká“ jel numészk
 Káre szusz la „Nemzet“ kintá
 Ká sze kapatá plácsintá —
 Gyelá-noszt nyám vungureszk,
 Káre lá jel poruncsészk —
 Katétra hel gye mis más —
 Lá Kluzs universitás. —
 Daké vungurészk limbá
 Nu styi, jó lá voi turná
 Si skrije gye nemzes tot
 Ká sze styi si rumuny voszt
 Kit bun bolondító szfát
 Dá lá rumuny gye hel beát
 Kukuvejka gye Gergutz,
 Álb ínyme cum kindrutz.
 Kind zicse ke rumuny proszt
 Si puczín si jobágy foszt
 Punye gye kuj politik
 Ke rumunyi jésty kálík
 Politike fák vungur
 Pe szame Zsido szingur,
 Si a'i mult bány vunguráz:
 Deficzit pune 'n grumáz

Ke Zsido tot zsebelít
 Bányi kit lá noi gaszít
 Vungur, rumuny kulduseszk
 Pune olalte szfadészk,
 Álá Gergutz binye szpusz
 Kindszkriela „Nemzet“ szusz:
 Szkultá rumuny káp plékát
 Gye vungur domny invetzát
 Ke jel binye vre dá ám
 Szape gye lemn rumuny nyám.
 Si gye kind magar Árpád
 Hodolit rumuny betyág
 Vunguru tzáre parát
 Álá Mohács arétát.
 Si tot gye vungur foszt domn
 Rumuny dormít sösés szomn
 Pune kind Klein Sinkai
 Si Péter Májor vinyi
 Álá hebeuk si proszt
 Ape rece betát foszt
 Lá rumuny ke mare nyám
 Gyelá Rom'a dusz Tráján
 Gye átuncs nu pukuli
 Rumuny nyám ku vunguri,
 Nu gingyi az olaság
 Ke ptyere a magyarság
 Puntru ke kukuvejká
 Kintát fruntye pe kászá
 Lui „Nemzet“ nost pe Pesti
 Cum rumuny bóbe veszti:
 Ke mortye si lá kászá
 Ungye kintz kukuvejká

Ké Gergutz rumunyeszk faj	Aducsé lá noi béke
Si lá rumuny kinta baj;	Kulturegylet gyelá Kluzs
Ptyere rumunyeszk dreptatye,	Káre tot binye noi dusz
Si Szilási vost fertátye	Ku erőszak si bány multz
Nu si áltá katétrás	Pune romunye gyeszkulsz
Lá Kluzs universitás.	Hésztá nyegyezsgyé Gergutz
Hésztá vre vungur nemzet	Hél mai intzelept bolunz
Az a magyar becsület	Hésztá politike bun
Ké dréptátye vungureszk	Szpunye Gergutz la rumun
Szkotye votyú rumunyeszk	Ké dore jél inyime
Nem is potye ptyere az	Gyé rumunyeszkú binye
Magyar nemzet hej vityáz	Kind vegyé ké si rumun
Pune munye, kind zsidó	Potyé avé kicsi bun;
Fácse domny lá tzáre mnyó	Si cu hészta jó gatat
Puntru ké egyenlőség	Pune nu szé mái dá szfatu
Vungureszk békéslenség	Gyelá rumuny renégát
Lá áltú nemzetiség	Sze tork si hélá kurát.
Si szurzui ellenség.	Drág kokone gura dulcs
Alá un báj puntru ke	Szerutz, fíj bogát atuncs.

Bolond Kati

Bolond Miska felesége.

Sus Marcule!

Hop Marcule sprâncenat,
 Hai și jocă-n Bălgărat
 Că Bălgăratu-i în stare
 De ați face desfătare.
 Hop! că e lucru prea just
 Că-n 27 August
 Când fu chiar tergul de țără
 Trei voinici se desfătară.
 Voinicii plini de curaj
 Au fost trei celibi din Blaj;

Dr. Smigelschi cu Grama
 Și Florian cătărama.
 Ei o nópte întreguță
 Încungiurați de sticlețe
 Companiați de musicași
 Au cântat mândrul csárdăș.
 Prea firește, sticlele
 Le aduceau mândrele
 Ér Smigelchi cu Grama
 Des le binecuvênta.

Jócă deci puiuțule
 Și-ți fă cheful Marcule
 Ca și cei trei frățiori
 De cu séră până-n zorii
 • Dar jócă și strig așa:
 Tună dómne, ce-i tuna,
 Tună-n D-rul Grama
 Și-n cei de pânura sa!
 Mărcuțule, hai și spune,
 Vesteste-n întréga lume
 De ai mai veđut cândva
 Înfabili ca estea?
 În Bălgărat Marcule
 Sucește-ți mustețele
 Și ca un prea bun băiet
 Te 'nscrie-n cultur-egylet.
 Dar' se veđi Mărcuțule
 Se nu superi puiule
 Pe Mihail de Roșca
 Și pe scump colega sa.
 Că dacă-i vei supera
 Ei te vor denunția
 Și a fi vai de pielea ta ..
 Hop Marcule éc' așa!
 Hop Marcule pe sub mână
 Și fă casină română
 Domnilor din Bălgărat
 Hop, și nu fi supérat!
 Sus Marcule, până-ți spun
 Ca părintele Calzun
 Popa din Peroova
 Care se sci imbeta!
 Hop! stringel Marcule-n brațe
 Și mi-l muștră și-l învêță
 Se nu bé cât un ciurar
 Până cade prin altar.
 Spunei că-i rușine mare
 Pentru statul domnisale
 Că bé pân se face trócă ...
 Jé mil Marcule și-l jócă!
 Marcule din burueni
 Jócă și-n Bucium-Poeni
 Că-i căpăta cinci Florinți
 Dacă-i sci ca Gall sê minți.
 Că prota Gal din Abrud
 În acest an a avut
 La Poeni un mare dor
 Se alégă curator.
 Și ca drept recompensare
 Pentru slujba lui cea mare
 Băgà 5 fl. in pungă ...
 Trage-i Marcule o dungă!
 Că dl Gall cel vestit
 Prin tract unde s'a ivit
 Lucrurile a cumpenit
 Până taxa și-a croit.
 Dar nu-ți pasă, fetul meu,
 Ci jócă și-n Fêlfalău
 La familia „Ternovan“
 Hop Marcule seriman!

Că acésta familie
 Are doi fi d' omenie
 Pe Jacob și pe Maftai
 Resuciți ca un hemei.

Mai suceso-i tu ceva
 Dóră s'or mai indrepta
 Se nu le âmble gura
 Mai avam ca melița!

Hop Mărcuțule ușor
 Jócă și in Ludișor
 Colo 'n țera Oltului,
 Patria hireanului!

Că-n vestitul Ludișor
 E un popă prostișor
 Ca care, din intemplare
 Nice dracul nu mai are.

Se chiamă Bartolomei
 Și-l bat bieteale femei
 Er poporeni din sat
 Îl tund, rad, apoi îl bat.

Numai popa din Lisa,
 Cel cu burtă maricea
 Popa George cel vestit
 E ca el de canonic.

Hop Mărcuț pân avem noi
 Popi vestiți ca cești vreo doi
 Ce ții aretaiu aci,
 Hop, că bine te-om cinsti!

Dar fi bun mergi de aici
 Spune domnilor vlădici
 Cârlanii sê și-i pădêscă
 Pe tin sê nu te căsnêscă.

Că dór nu-i chiemarea ta
 De popi grije a avé
 Pazêscă-și ei berbecii
 Și-și castreze celibii!

Mărcuțul.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Guido v. Bausnern, sau pe românește Moldován Gyergyely, e un Sas înalt și fără straiță; Moldován Gyergyely un Rumân mic, care umblă cu bătă mare.

Guido v. Bausnern e o măciucă cu ochelari, Moldován Gyergyely o codârște fără biciu.

Guido v. Bausnern față de Moldován Gyergyely e tot aceea ce-i turnul dela biserica Sașilor din Mediaș față de turnul dela biserica Românilor din Copșa mică. Moldován Gyergyely, pus lîngă Guido v. Bausnern, dă tot aceea înfățișare, ca și când ai pune lîngă muntele Surul un mușunoiu de furnici.

Guido v. Bausnern e mare și-i lipsește o dógă, Moldován Gyergyely mic și-i lovit cu leuca.

Moldován Gyergyely pus d'alîngul și bătut horizontal c'un cuiu în peptul lui Guido v. Bausnern, înfătisiază crucea, pe care se intenționează răstignirea Sașilor ș'a Românilor din Transilvania pentru mântuirea Kulturegyletului din Cluj.

Guido v. Bausnern se numește pe sine Sas, Moldován Gyergyely se numește pe sine Român, amândoi nu sînt

însă altceva decât niște bureți crescuți în virful jîreții de gunoiu a șovenismului maghiar.

Guido v. Bausnern e o hósă pusă de Tisza în cucuruzul săsesc, ca se nu'l mănânce ciórăle din Germania; Moldován Gyergyely o mătăholă pusă tot de Tisza în holdă româna, ca se n'o mănânce vrăbiile din România; amêndoi însă's puzdăriile naționalității de care se țin.

Guido v. Bausnern și Moldován Gyergyely, la comanda lui Tisza, și ca se'si capete pânea de tóte ڃilele, fac politică națională, unul politică săsască altul politică românească, ear' amêndoi, când pentru faptele lor ar posedea numai atâta conștiință cât Juda, s'ar spêndura.

Guido v. Bausnern și Moldován Gyergyely sînt proccii ideii de stat maghiar, unul strigă din înălțimea lui Pester Lyoid cătră Sași, celalalt din virful lui Nemzet cătră Români: „Pecătoșilor! Foc și puciósă va cădea preste voi, ca odinióră preste Sodoma și Gomora, dacă nu veți crede în dogmele *Kulturgyletului* *Ldelay Cluj!*“ — ear' glasul lor, e glasul celui ce strigă în pustie.

Guido v. Bausnern strigă cătră Sași: Nationsgenossen! — și ultimul bichier săsesc se uită la el preste umăr! Moldován Gyergyely strigă cătră Români: Fraților d'un sânge! — și cel din urmă purcar român dela sate, când ar ști, că-n Moldován Gyergyely încă curge sânge d'al lui și l'ar slobozi, ca se'l mănânce porcii!

Guido v. Bausnern ڃice că-i Sas, Moldován Gyergyely ڃice că-i Român și Tisza le crede. Când ar cunoște însă Tisza pe Guido v. Bausnern și pe Moldován Gyergyely, întăiu și-ar da șieși o palmă de pocăință, ear' după aceea lui Guido v. Bausnern și Moldován Gyergyely, la fiecare una cu picioru-n grindă!

Chiuituri d'ale țărenilor la joc!

Nevăstuță cu brău lung
 Tóte vacile te 'mpung,
 Și taurii se rângóe
 Căci porți ie dintr'o fóe;
 Ie bună pe de-o parte
 Pe de alta póle sparte!

* * *

Nevăstuța cu cercei
 Paște scrófa cu purcei,
 Și mai paște ș'un vițál
 De-i trece vremea cu el.
 Vremea trece ca o flóre
 Nevésta fuge de sóre,

Dórme ȃiua pe sub tufe,
 Şi nóptea spală la rufe!

* * *

Eu aici bade-an Câmpie
 Dorul meu mi se pustie,
 Numai ştiu ce se me fac,
 Că nu aflu la dor leac!

* * *

Mândra mea de harnică
 În póle se 'npedecă,
 Nu ese nici în vecini
 Ci face la rugăciuni,
 Se-i vie apa la uşă,
 Se se spele de cenusă.

* * *

Dragă mi leliţa 'naltă
 Că-mi dă gura preste pórtă,
 Dar' leliţa mitutea
 Sare gardul şi-o proptea
 Şi se fură de'mi dă gură!

* * *

Bade, de dragostea ta
 M'am vestejit ca iarba
 Când se taie cu cósă;
 Şi bade, de dorul teu
 O s'ajung în copârşău!

* * *

ȃis'a mama cătră mine,
 Se nu dau gură la nime;
 Dar' io ȃeu nu ştiu ce-oi face,
 Se nu dau la cine'mi place!

Bade-asară pre'nsărat
 Dómne mult te-am aşteptat,
 La lumină şi cu cină
 Şi cu pat bun de hodină;
 Dar' vedënd că nu mai vi,
 Pus'am dorul căpătăiu
 Cu dragostea m'nvăliu,
 Şi bine m'am hodinit,
 La tine n'am mai gândit!

* * *

Bade trup de trandafir,
 Lasă-me se rup un fir;
 Rupe mândro cât ei vrea,
 Dar' se şeđi pe suma mea,
 Rupe mândro şi o mie,
 Dar' se'mi fi mie soţie!

* * *

Me miram ce'mi place mie,
 Mărul roşu dela vie,
 Mărul roşu rumeneţ
 Badea 'nalt şi albenet
 Mărul roşu şi frumos,
 Badea-'nalt şi uscăcios!

* * *

Auđi mândră cucul cânta
 Eşi afară de-'l ascultă;
 De ȃi-a cânta cucul bine,
 Trage nădeşdea la mine,
 De ȃi-a cânta cucul rău,
 Nădeşdea-i la Dumneȃeu!

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Unica formă, în care omul spune tot adevărul, e minciuna!

* * *

Și catării țin la proveniența lor nobilă, și sunt mândrii pentru-că stremoșii lor au fost cai, dar' pentru aceea tot măgari sânt!

* * *

Nu mânca mai mult decât poți mistui, ca se nuți strici stomachul, pentru-că orice om înțelept, sub regimul de ași, are mare lipsă d'o rînză sănătósă!

* * *

La masă pörtă-te cinstit și arată-te cacând ai disprețui friptura, dacă tată-to e ampoiât subaltern sau dascăl!

* * *

Înainte de culcare mai cugetă odată la faptele tale
de preste ȃi și bucurăte, dacă ȃi-a reușit minciuna!

* * *

Omul de rînd, c'o sută de ochi, nu vede ȃiua, ce un
inspector de dare d'ai lui Szapáry, cu doi ochi, vede în
întunec!

* * *

Punga vistieriei statului maghiar avea la început o
gaură, prin care tot mai cădea câte ceva; cu renta de aur
vréu acum mării noștrii financieri a astupa gaura, dar'
bieȃii-și uită, că-n pungă nu mai e nimica!

* * *

Executorii de dare, sau precum ȃic fraȃii din țara
tocmelilor agricole, agenȃii de urmărire perceptori, din ce
flămăndesc mai mult, din ce contribuenȃi sînt mai sătui!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Conservatorii, păsînd în opoziȃiune cu'n pas înapoi,
le place a se numi liberal-conservatori!

* * *

Dacă-n Romănia un creștin 'și deschide o zarafie,
Ovreeii cer intervenȃiunea Angliterei, pentru-ca se nu li se
nimicească existenȃa!

* * *

Copii, fiȃi atenȃi, și'n apropierea tatălui vostru, când
dórme după prănd, nu faceȃi larmă, pentru-ca pomenindu-
se din somn, se nu ve aște fumănd cu pipa sau cu ciu-
bucul lui!

* * *

Dacă te scot cu biciul din Rusia, vino-n Ungaria, fă-te
bun patriot, și poȃi fi sigur, că cu timpul ajungi și-n casa
magnaȃilor!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Sôțe, voi ca mâne ve popistășți!

Pupăză: Cine ți-a băgat ție astfel de gărgăuni în glava ta greco-orientală?

Colac: Și tu mai întrebî? Da săriț'ar gâtul din gulerul ala propistășeșc, tu nu cetești Fôia Bisericească din Blaj?

Pupăză: Eu nu-'s dedat a fura lui Dumnezeu timpul!

Colac: Bine me, da Fôia Bisericească e organul dogmatic al metropolitului Vancea! — tu atât de puțin respectezi dogmele superiorilor tei?

Pupăză: Un drac înpelițat, nu dogme! Vancea n'are drept d'a face dogme, și dac' ar avea, un organ ca Foia Bisericească i-ar discredita tóte dogmele!

Colac: Da cum vine atunci Fóia Bisericească, organul bisericei gr. cat. în al cărei cap stă Vancea ca metropolit se susțină, că singură biserica romano-catolică — înțelege, nu cea greco-catolică — e biserica cea adevărată, unică dreptcredincioasă și mântuitoare de suflet?

Pupăză: Togma așa cum susține și Telegraful Roman al vostru din Sibiiu, că biserica greco-orientală e unica dreptcredincioasă și mântuitoare de suflet!

Colac: Telegraful Român ȃice cel puțin de biserica sa că e unica dreptcredincioasă, dar' Fóia Bisericească din Blaj ȃice că nu biserica greco-catolică, al carei organ este, e unică dreptcredincioasă, ci cea romano-catolică — asta-i cu totul altă căciulă!

Pupăză: Tot cu atâta drept ar putea ȃice Fóia Bisericească din Blaj, că biserica greco-catolică e unica dreptcredincioasă, ca cum ȃice de cea romano-catolică, pentru-că neci o biserică nu póte concede, că nu-i unica dreptcredincioasă, fără ca se-și taie clómba de sub picioare!

Colac: Ai tótă dreptatea, dar' pentru-ce nu ȃice Fóia Bisericească din Blaj, că biserica greco-catolică e unica dreptcredincioasă, și, cum ȃici tu, 'și taie însuși clómba de suh picioare!

Pupăză: Me, nu te lega tu de gugumăniile, pe care Dr. Grama le scrie în Fóia Bisericească! Eu te asigur că, decând există Foia Bisericească din Blaj, metropolitul Vancea n'a cetit un număr, precum neci alții n'o cetesc fără ca se afurisească pe cei-ce i-au învățat a ceti!

Colac: Bine s^ote, a^sa se fie, dar' atunci cum concede Vancea, cum concedeti voi toti, ca F^oia Bisericeasc^a din Blej se se numeasc^a organ al bisericeii greco-catolice?

Pup^az^a: Cufurial^a gr. cat. nu organ al bisericeii greco-catolice! Totul e, c^a Dr. Grama, inloc se se sperie el in^susi de v^entul ce-l face in F^oia Bisericeasc^a, se sperie cei dela Telegraful Roman!

Colac: Vedⁱ esta-i dracul s^ote, c^a metropolitul Vancea concede unui Grec ca Dr. Grama ^{si} unui Polac ca Dr. Smigelsky se fac^a v^ent in biserica v^ostr^a. Mie mi se pare, c^a hierarchia v^ostr^a se corceste din ^{si} ce merge cu Greci, Polaci etcetera adun^aturⁱ, ^{si} ca m^ane se va corci cu Ovrei, dar' eu te asigur, c^a cu c^at hierarchia v^ostr^a se va corci mai mult, cu at^ata mai sigur p^ote pleca cu Dumne^deu c^atr^a apus, Rom^anii vor merge c^atr^a r^es^arit!

Pup^az^a: Tu ^{si}ci una s^ote, dar' eu acum trebuie se me duc acas^a, c^am chemat pe badea Hila se'mi curete nⁱste purcei, ca se nu r^am^aie celibi — adio!

Cocóna Gurădulce.

Câț la Gherla!

Prost obiceiul au țărenii, cari cred, că muerea nebătuță e ca cămașa netivită. Mai proști sunt înțelepții, cari nu știu, că cine nu se bate de vorbă, nu se bate nici de cușbă. Câț!

A bate o femeie nu-i virtute pentru un bărbat, așa bate însă nevêsta pentru-că vrea se meargă la balul asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român din Gherla, e un păcat, pentru care eu așa da oricărui bărbat Gherla pe cel puțin doi ani ca canon. Câț!

Atare canon merită notariul cercual din comuna — de altădată — care a dat nevêstei sale o palmă, pentru-

că și-a exprimat dorința d'a merge la balul asociațiunei transilvane dela Gherla. Cât!

Biata notareșiță, înloc se se mulțamească pentru intențiunile ei culturale d'a cerceta balul asociațiunei transilvane din Gherla c'o palmă, fuge la tată-so, se tângue, dar' acesta, înloc de mângăere-i mai dă o palmă și-o îndreaptă la bărbat dicându-i: Mergi și spune bărbatu-to că ne-am răfuit, pentru-că el bătând pe fia mea, eu am bătut pe nevastă-sa. Cât!

Mai că-mi vine se n'țeleg pe notariul cercual, care și-a bătut nevêsta, pentru c'a voit se meargă la balul asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român dela Gherla. Notariul era adece decis a merge la adunarea Kulturegyletiștilor dela Cluj, și femea cu bărbatul un trup fiind, în care femea formează sufletul ear' bărbatul trupul, n'a voit că sufletul lui se se afle la Gherla, până-când trupul se află la Cluj. Cât!

Nu n'țeleg din contra pe un tată, care 'și bate pe fia sa, pentru-că simte românește, și nu pe gineriso, care, pentru simțurile sale naționale, merită Cherla. Mișluc!

Nu știu ce suveniri va fi adus notariul cercual dela adunarea generală a Kulturegyletului din Cluj, și de pe mine se pôte duce dracului cu suveniri cu tot. Nevêsta-sa a perdut însă jumătate din viață, pentru-că n'a putut cerceta balul asociațiunei transilvane dela Gherla.

Și-ntr'adevăr cine a participat la adunarea asociațiunei transilvane dela Gherla pôte muri mâne, și totuși a trăit c'o jumătate de viață omenească mai mult, decât cei-ce n'au cercetat acea adunare. Atâta însuflețire românească ca-n Gherla, la adunarea generală a asociațiunei transilvane, n'a fost în Roma veche, când cu răpirea Sabinencelor, și dacă Românii din Transilvania păstrează acea însuflețire,

n'au se strige: »Castagnem delendam esse«, pentru-că Kulturegyletul de sine cade. Mițuluc!

Când am auđit eu, la concertul dîn Gherla, pe domnișórele Anna și Maria C. Pop esecutând »Marșul triumfal«, n'ași fi schimbat cu Sfântul Petru când se afla în al triilea ceriu și asculta melodia harmoniei sferelor; ear' când domnișóra Valeria Pavelea declama »Copila română« de Vulcan, ași fi fost în stare se me prefac într'o furie, și se fac pe-tece din toaletele tuturor damelor și domnișórelor române, care s'au prezentat la balul asociațiunei cu códe sau în zdrențe de tarlatan. Căț!

Pănăcând concertul dela adunarea generală a asociațiunei transilvane dela Gherla a fos pur românesc, balul a fost corcit. Corcit, pentru-că o corcitură de bal românesc remâne în veci acel bal, la care damele române, disprețuind portul lor național, se presentă în pene streine și cred, că-n rochie de tarlatan jidovrsc, zace mai multă cultură, decât într'o cătrință românească. Căț!

Eu nu știu dacă cucul înbrăcându-se în pene de filomelă e în stare a produce alt ton, decât »cu-cu«, sum însă sigură, că tóte acele dame române, care la balul asociațiunei transilvane din Gherla s'au prezentat în zdrențe, fie chiar de mătase, n'au representat altceva decât neghina din holda română. Căț!

Totuși, ca se nu mi se impute parțialitate, trebuie se mărturisesc, că spiritul balului a fost românesc, și, când s'a jucat »Ardeleana«, cu atâta foc românesc s'a jucat, încât Sfântul Petru a dat ordin, ca se se măture norii de pe ceriu, cari se adunaseră d'asupra Gherlei, pentru ca îngerii din ceriu se se pótă uita la joc. Mițuluc!

Firește Ardeleana s'a jucat în cea mai mare parte de dame înbrăcate în costum național românesc, și d'aceea

îngerii din ceriu s'au înbulzit ca s'o vadă. Și'ntr'adevăr Ardeleana numai în costum național românesc se poate juca cu efect. În rochii, sau cu șleपुरi jucata, Ardeleana se înfățișiază tot așa, ca și când niște boghii de fân ar juca brâul. Câț!

Veniva însă timpul, și acela numai pentru damele cele încăpăținate din Sibiiu mai e departe, în care celelalte dame române, la balurile asociațiunei transilvane se vor presenta cu tótele în costum național românesc. Chiar la proxumul bal al asociațiunei transilvane din Alba Julia — eu pare că vęd — afară de damele cele renegate, tóte bunele române vor documenta ceea ce sânt și prin exteriorului lor. Mițuluc!

Dar' e și timpul suprem, ca se ne lăpădăm de: „Coul de Paris“, și se recunoștem aviticul drept al cătrinței, nu cumva lumea se creadă, că noi aparținem Kurkuregyletului dela Cluj. Câț!

În genere, eu m'am întors dela balul asociațiunei transilvane dela Gherla mulțămită. Una'mi pare numai rău, că lui N. F. Negruț nu i-am dat o sărutare, pentru-că în peptul acestui celibe bate o inimă atât de mare românească, care numai cu a lui Vaida se poate măsura.

Mițuluc!

Calendarul Calicului

pe anul 1886, unicul calendar românesc humoristic și satiric cu 24 ilustrațiuni, eșind de sub tipar 'și bagă mâna în punga publicului, ca se scôtă 36 cr. pentru tipograf, culegător etc.

În calendarul Calicului afli tot ce-i în alte calendare, dar' în neci un calendar nu afli ce-i în calendarul Calicului.

Cine vrea se rîdă de câte-ori deschide calendarul, cumpere'și calendarul Calicului cu 36 cr. sau 1 franc.

Colectanților de cel puțin 10 abonenți, și celor ce primesc calendarul Calicului spre vîndare, le dăm dela fiecare exemplar un câștig de 10 cruceri.

Cine colectează 30 abonenți primește 3 fl. sau țiarul Calicul pe întreg anul 1886.

Din câștigul oferit subtragem postportul.

A se adresa la Sibiu :

Administrațiunea Calicului.